

ת"פ 34637/09/16 - רשות המיסים-מע"מ: היחידה המשפטית לתיקים מיוחדים ואח'... נגד זהדי עמירה, - עניינו הסתיים, ע.ז מיטל עבודות בניה הנדסיות בע"מ - עניינה הסתיים, מ ואח'...

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 34637-09-16 מדינת ישראל נ' עמירה ואח'

לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ

בעניין: רשות המיסים-מע"מ: היחידה המשפטית לתיקים מיוחדים

על ידי ב"כ עוה"ד שרון רגב וענבר וינשטיין

המאשימה

נגד

1. זהדי עמירה, - עניינו הסתיים.

2. ע.ז מיטל עבודות בניה הנדסיות בע"מ - עניינה הסתיים

3. מוחמד קבועה,

4. בבל המזרח השקעות מסחר ויבוא בע"מ

באמצעות ב"כ עו"ד איתן להמן

5. הני קבועה, - עניינו הסתיים.

6. ב.א.ס. הנדסה ובנין בע"מ- עניינה הסתיים

7. מ', - עניינו הסתיים

8. האחים טורי בע"מ - עניינה הסתיים

הנאשמים

גזר דין בעניינם של נאשמים 3 ו-4

עמוד 1

רקע

1. נאשם 3 מוחמד קבועה (להלן: "הנאשם") ונאשמת 4 בבל המזרח השקעות מסחר ויבוא בע"מ (להלן: "הנאשמת") הודו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, לאחר שחזרו בהם מכפירתם, והורשעו בעבירת קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), בעבירת רישום כוזב במסמכי תאגיד לפי סעיף 423 לחוק העונשין, בעבירה לפי סעיף 117(ב)(3) ביחד עם סעיף 117(ב)(2) וסעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "החוק"), בעבירה לפי סעיף 117(ב)(5) בצירוף סעיף 117(ב)(3) לחוק, עבירה על פי סעיף 117(ב)(8) ביחד עם סעיף 117(ב)(2) ו- (3) לחוק וכן בעבירה לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק. בנוסף, הורשע בעבירה לפי סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה"), בחמש עבירות לפי סעיף 220(4) לפקודה ובעבירה לפי סעיף 220(5) לפקודה.

2. בהתאם להסכמת הצדדים, הנאשם נשלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו. לצד זאת הוסכם, כי המאשימה תעתור להטלת 25 חודשי מאסר בפועל על הנאשם, בעוד שהנאשם יטען לעונש באופן חופשי. עוד הוסכם בין הצדדים, כי יעתרו במשותף להטיל על הנאשמים קנס אשר גובהו יהא נתון לשיקול דעת בית המשפט, וכן יוטל על הנאשם מאסר מותנה לשיקול דעת בית משפט. עוד הוסכם על דעת הצדדים כי כל רכוש, ככל שקיים, אשר נתפס במסגרת בקשה לצו זמני יחולט על ידי מדינת ישראל, לטובת כיסוי החוב אצל רשויות מס ערך מוסף ובנוסף סך של 100,000 ₪ שהופקדו בתיק מ"י 53440-02-15 יועברו לטובת חובם של הנאשמים אצל רשויות מס ערך מוסף.

3. במסגרת הסדר הטיעון ביקש ב"כ הנאשם לצרף לתיק העיקרי את ת"פ 20765-02-20, המאשימה הסכימה לכך, והנאשם הודה והורשע בעבירה לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק. אשר לתיק זה הצדדים עתרו במשותף להשתתף עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בחופף לעונש שייגזר על הנאשם בתיק העיקרי. עוד הוסכם, שאם בתיק העיקרי יוטל על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות הוא יוכל לעתור שגם העונש החופף יהא בעבודות שירות.

ת"פ 34637-09-16

4. על פי החלק הכללי של עובדות כתב האישום המתוקן המיוחס לנאשמים, בתקופה שבין השנים 2010-2015 או בסמוך לכך (להלן: "התקופה הרלוונטית"), פעלו הנאשמים, בעצמם וביחד עם אחרים, לביצוע עבירות על חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 ופקודת מס הכנסה [נוסח חדש] במטרה להונות את רשויות המס ולהתחמק מתשלומי מע"מ ומס הכנסה בהיקפים של עד עשרות מיליוני שקלים כל אחד. כמו כן, ביצעו הנאשמים עבירות על חוק העונשין, התשל"ז-1977 במסגרתן פעלו, בין היתר, לקשירת קשר לביצוע פשע, וכן פעלו לרישום כוזב במסמכי תאגיד.

5. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, היה הנאשם, רשום כבעליה ומנהלה הפעיל של הנאשמת, אותה ניהל יחד עם אחר (להלן: "האחר"). הנאשמת, הינה חברה פרטית מוגבלת במניות, שהתאגדה בישראל על פי חוק החברות, התשנ"ט-1999 (להלן: "חוק החברות") ואשר נרשמה ביום 1.5.05 כעוסק מורשה לעניין חוק מע"מ כעוסקת בענף יזמות הבניה.

6. בתקופה הרלוונטית, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, קשרו הנאשמים קשר עם קבוצת אנשים עבריינית (להלן: "הקבוצה") באמצעות האדם האחר ובהנחייתו, אשר הפעילה רשת מתוחכמת של חברות קש כאשר מטרת הקשר הייתה הוצאת חשבוניות פיקטיביות על ידי הקבוצה וקיזוזן, בין היתר, על ידי הנאשמים, לצורך הונאת רשויות המס והשאת רווחים לקושרי הקשר, תוך ביצוע עבירות מס והלבנת הון בהיקפים אדירים.
7. הקבוצה הונהגה על ידי אוסאמה אבו כאטר, ופעלה במבנה הירארכי מסודר, כאשר לכל אחד מחברי הקבוצה תפקיד מוגדר:
- א. בין חברי הקבוצה הבכירים, אשר עם אחד מהם או יותר קשרו הנאשמים את הקשר עם הקבוצה כאמור, נמנו האחים לבית משפחת בשיתי: מחמוד אנדרו בשיתי, עסאם בשיתי ומוחמד אלמהדי בשיתי, האחים לבית משפחת טחאן: בילאל טחאן, מחמד נידאל טחאן, מחמוד טחאן ומונטסר טחאן וכן אדם נוסף בשם עאמר אבו רמילה (להלן: "הדרג הבכיר").
- ב. על חברי הקבוצה נמנה אדם נוסף בשם שלום מאיר כהן, שתפקידו המרכזי היה איתור אנשי קש ורישומם כבעלי חברות הקש.
- ג. כמו כן, במסגרת הקבוצה העבריינית, נמנו אנשים נוספים שתפקידם בין היתר, היה לעמוד בקשר עם מי מהנאשמים, ולהגיע אליהם פיזית בהוראת הדרג הבכיר, לרוב יחד עם איש הקש השכיר שנרשם כבעל חברת הקש, לשם הוצאת החשבוניות כאמור. בין "אנשי השטח" נמנו באסם עוקה, ראמי יוסף, איימן עווידה, פואד עאמס ומאהר ג'לאג'ל (להלן: "אנשי השטח").
8. על מנת לאפשר את ביצוע העבירות וקידום מטרות הקשר, הפעילה הקבוצה העבריינית חברות קש (להלן: "חברות קש") שאת חשבונותיהן הזמינו הנאשמים וניכו בספרי החברות הנאשמות, כמפורט בגוף האישומים, וזאת על אף שהקבוצה וחברות הקש לא ביצעו עבורם כל עבודה כנגד החשבוניות.
9. על מנת להסוות ולהסתיר את ביצוע העבירות, הקבוצה פעלה לאיתור אנשי קש ורישומם כבעלי חברות הקש (להלן: "השכירים").
10. לצורך מימוש מטרות הקשר, ועל מנת לרמות וליצור מראית עין של התנהלות עסקית לגיטימית בין הנאשמים לחברות הקש, פעלו הנאשמים ביחד עם הקבוצה ואחרים כמפורט להלן:
- א. במסגרת הקשר, ובמועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, התקיימו פגישות בין הנאשמים לבין חברי הקבוצה, בהן, בין היתר, סוכמו תנאי הקשר.

- ב. על מנת לשוות להתקשרות הפיקטיבית חזות עסקית לגיטימית ולהקשות על גילוי עבירות של הוצאה וניכוי החשבוניות הפיקטיביות על ידי הנאשמים, פעלו לרוב הנאשמים יחד עם הקבוצה העבריינית ואחרים במסגרת הקשר, לחתימת חוזים פיקטיביים בין הנאשמים לבין חברות הקש.
- ג. עם קבלת החשבוניות הפיקטיביות לידיהם, ובין היתר, על מנת להקשות על גילוי העבירות, פעלו הנאשמים במסגרת הקשר להעברת תשלומים, בהעברות בנקאיות או בהמחאות לפקודת חברת הקש על שמה נרשמה החשבונית הפיקטיבית, כאמור.
- ד. בסמוך לאחר העברת התשלום כנגד החשבונית, קיבלו הנאשמים בחזרה במזומן את הסכומים ששולמו כנגד החשבונית הפיקטיבית, בניכוי עמלה אשר סכומה נקבע מראש בין הקושרים. הכספים הוחזרו לידי הנאשמים או מי מטעמם או מוטב אחר לו יועד הכסף בידיעתם.
- ה. על אף שתמורת החשבוניות הוחזרה לידיהם זמן קצר לאחר שהועברה לפקודת חברות הקש, רשמו הנאשמים כזב בספרי הנהלת החשבונות של החברות הנאשמות, את דבר ביצוע התשלום לחברת הקש הרלוונטית, וזאת במטרה להסתיר ולהקשות את גילוי העבירות.
- ו. בהמשך, אף פעלו הנאשמים לניכוי החשבוניות הפיקטיביות בדיווחיהם לרשויות המס, וזאת על מנת להגדיל באופן פיקטיבי את הוצאותיהם לצורכי מס הכנסה, ולהפחית את חבות המס באמצעות ניכוי התשלומים הפיקטיביים בדיווחיהם התקופתיים למע"מ.
11. כפי שיפורט, קשרו הנאשמים קשר להוצאת חשבוניות פיקטיביות, בנסיבות מחמירות וכן ניכו הנאשמים מס תשלומים בלי שיש בידם מסמך כדין במטרה להתחמק מתשלום מס והשתמשו במרמה, עורמה ותחבולה במזיד והכינו פנקסים ורשומות כוזבות בכוונה להתחמק מתשלום מס הכנסה. התשלומים שבוצעו על ידי הנאשמים כנגד החשבוניות הפיקטיביות הוחזרו לידיהם בניכוי עמלה.
12. העבירות אותן ביצעו כל הנאשמים בוצעו בנסיבות מחמירות נוכח כמות העבירות שבוצעו, המרמה והשיטתיות בה פעלו וסכומי המס הגבוהים מהם התחמקו הנאשמים.
13. מעובדות האישום הראשון בכתב האישום המתוקן עולה, כמפורט בחלק הכללי, כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, בחודש יוני 2011 או בסמוך לכך, קשרו הנאשמים באמצעות האדם האחר ובהנחייתו, קשר עם הקבוצה, להוצאת חשבוניות פיקטיביות על ידי הקבוצה ולקיוזן על ידי הנאשמים, במטרה להתחמק מתשלום מס ולהלבין הון ופעלו בתחכום ובמרמה לשם הסוואת העבירות והסתרת מעורבותם פעילותם הפלילית. במסגרת הקשר קיימו הצדדים לקשר פגישה אחת או יותר, אליה הובאו השכירים הרלוונטיים על ידי אחד או יותר מחברי הקבוצה. בפגישה, חתמו הנאשמים על חוזי עבודה פיקטיביים מול חברות הקש הרלוונטיות שבחשבוניות הפיקטיביות עשו שימוש בהמשך להתחמקות מתשלום מס ולהלבנת ההון. עם החתימה על החוזה הפיקטיבי, החלה הקבוצה, במסגרת הקשר, להוציא

חשבוניות פיקטיביות בהנחיית הנאשמים ועבורם, וזאת מבלי שהנאשמים, הקבוצה וחברות הקש עשו או התכוונו לעשות את העסקאות המפורטות בחשבוניות הפיקטיביות.

14. באופן המפורט לעיל, הוצאו במסגרת הקשר בין הנאשמים לקבוצה 194 חשבוניות פיקטיביות, על שם 14 חברות קש שונות, בסכום כולל של 27,469,441 ₪ על פי הפירוט הבא:

א. 17 חשבוניות פיקטיביות על שם חברת אורות הזריחה בע"מ ח.פ. 514487354 בסכום כולל של 3,882,288 ₪, שסכום המע"מ בהן הינו 535,488 ₪ והכל כמפורט בנספח ט'.

ב. 21 חשבוניות פיקטיביות ע"ש חברת קרינה נ.י. סחר בע"מ, ח.פ. 513962464 בסכום כולל של 2,913,848 ₪, שסכום המע"מ בהן הינו 240,248 ₪, והכל כמפורט בנספח י'.

ג. חשבוניות פיקטיביות ע"ש חברת שירז י.א בניה והובלות בע"מ, ח.פ. 514167436, בסכום כולל של 1,449,040 ₪, שסכום המע"מ בהן הינו 221,040 ₪, והכל כמפורט בנספח יב'.

ד. 15 חשבוניות פיקטיביות ע"ש חברת א. שאיפה ויוזמה בע"מ, ח.פ. 515064525 בסכום כולל של 1,748,170 ₪, שסכום המע"מ בהן הינו 244,193 ₪, והכל כמפורט בנספח יג'.

ה. 8 חשבוניות פיקטיביות ע"ש חברת דוד יוסף בניה ושיפוצים בע"מ ח.פ. 513926964, בסכום כולל של 1,273,302 ₪, שסכום המע"מ בהן הינו 185,010 ₪, והכל כמפורט בנספח יד'.

ו. 6 חשבוניות פיקטיביות ע"ש חברת כהן אברהם- בניה בע"מ ח.פ. 512711854, בסכום כולל של 918,450 ₪, שסכום המע"מ בהן הינו 133,450 ₪, והכל כמפורט בנספח טז'.

ז. 47 חשבוניות פיקטיביות ע"ש חברת מאסטר קט בע"מ ח.פ. 512906520, בסכום כולל של 7,762,216 ₪, שסכום המע"מ בהן הינו 1,184,067 ₪, והכל כמפורט בנספח יז'.

ח. 31 חשבוניות פיקטיביות ע"ש חברת מר ואן בניה ופיתוח בע"מ ח.פ. 514452556, בסכום כולל של 4,329,640 ₪, שסכום המע"מ בהן הינו 660,453 ₪, והכל כמפורט בנספח יט'.

ט. 6 חשבוניות פיקטיביות ע"ש חברת סקאיה בע"מ ח.פ. 513684480, בסכום כולל של 755,200 ₪, שסכום המע"מ בהן הינו 115,200 ₪ והכל כמפורט בנספח כ'.

- י. 9 חשבוניות פיקטיביות ע"ש חברת פנטר המדבר בע"מ ח.פ. 513920348, בסכום כולל של 2,009,932, שסכום המע"מ בהן הינו 277,232 ₪, והכל כמפורט בנספח כא'.
- יא. 17 חשבוניות פיקטיביות ע"ש חברת רומניו הנדסה וקבלנות ח.פ. 514501063, בסכום כולל של 3,194,624 ₪, שסכום המע"מ בהן הינו 443,224 ₪ והכל כמפורט בנספח כב'.
- יב. 10 חשבוניות פיקטיביות ע"ש חברת ריילוקס בע"מ ח.פ. 514572346, בסכום כולל של 1,433,818 ₪, שסכום המע"מ בהן הינו 218,718 ₪ והכל כמפורט בנספח כג'.
- יג. 6 חשבוניות פיקטיביות ע"ש חברת רסווט יבוא ויצוא בע"מ ח.פ. 514638261, בסכום כולל של 913,185 ₪, שסכום המע"מ בהן הינו 132,685 ₪ והכל כמפורט בנספח כד'.
- יד. 3 חשבוניות פיקטיביות ע"ש חברת סופרמג'יק רמת גן 2002 בע"מ ח.פ. 513231357, בסכום כולל של 385,000 ₪, שסכום המע"מ בהן הינו 69,300 ₪ והכל כמפורט בנספח כה'.
15. הנאשמים רשמו את החשבוניות הפיקטיביות הנ"ל בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת, וניכו את מס התשומות הגלום בהן בסך 4,669,805 ₪ בדיווחים התקופתיים של הנאשמת למנהל מע"מ.
16. בצמוד לקבלת החשבונית הפיקטיבית, פעלו הנאשמים במסגרת הקשר, להוצאת תשלומים כנגד כל חשבונית, באמצעות העברה בנקאית לחשבון בנק של חברת הקש על שמה הוצאה החשבונית הפיקטיבית, או באמצעות המחאה שנרשמה לפקודת חברת הקש כאמור או למוטב אחר שנקבע במסגרת הקשר. בסמוך להעברת התשלום כנגד החשבוניות הפיקטיביות כאמור, קבלה הנאשמת חזרה לידיה, מאת הקבוצה, כסף מזומן בגובה הסכום ששולם כנגד החשבונית, בניכוי עמלה שנקבעה מראש בין הצדדים לקשר, בשיעור של בין 7-10 אחוז מסכום החשבונית. על אף שבפועל הכספים חזרו לידי הנאשמת, הנאשמים רשמו בכזב בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת את התשלומים הנ"ל, כאילו שולמו בפועל לחברות הקש, והכל במטרה להסוות ולהקשות על גילוי העבירות.
17. בעשותם כאמור, קשרו הנאשמים קשר עם הקבוצה להוצאה, והוציאו 221 חשבוניות פיקטיביות בנסיבות מחמירות, על שם 14 חברות קש כאמור, בסכום כולל של 27,469,441 ₪ כשסכום המע"מ בגין הינו 4,669,805 ₪, במטרה להתחמק מתשלום מס. בעשותם כאמור, ביצעו הנאשמים רישום כוזב של תשלומים בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת, וזאת על אף שהתשלומים חזרו לידי הנאשמת זמן קצר לאחר שניתנו. בעשותם כאמור, ניכו הנאשמים מס תשומות בסכום של 4,669,805 ₪ בלי שהיה להם לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, בנסיבות מחמירות. בעשותם כאמור פעלו הנאשמים במרמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס ערך מוסף בנסיבות מחמירות. בעשותם כאמור הכינו וניהלו הנאשמים פנקסי חשבונות כוזבים ורשומות אחרות כוזבות במטרה להתחמק מתשלום מס ערך מוסף. מעשיהם של הנאשמים כמפורט באישום זה נעשו בנסיבות מחמירות לאור סכומי המס שמתשלמו התחמקו בביצוע העבירות, ממספר העבירות שביצעו ומן השיטתיות והתחכום

הרב בהם נקטו בביצוע העבירות.

18. על פי עובדות האישום השני של כתב האישום המתוקן, קשרו הנאשמים קשר עם הקבוצה, באמצעות האדם האחר ובהנחייתו להוצאת 194 חשבוניות פיקטיביות בנסיבות מחמירות, על שם 14 חברות קש כמפורט באישום הראשון, בסכום כולל של 27,469,441 ₪ במטרה להתחמק מתשלום מס הכנסה. כאמור לעיל, הנאשמים רשמו את החשבוניות בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת, בהנחיית אדם אחר ובכך ניהלו פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, במטרה להתחמק מתשלום מס הכנסה, כמפורט להלן:

- א. בשנת המס 2011 - כ- 2,241,584 ₪.
- ב. בשנת המס 2012 - כ- 7,430,260 ₪.
- ג. בשנת המס 2013 - כ- 16,330,930 ₪.
- ד. בשנת המס 2014 - כ- 10,864,064 ₪.
- ה. בשנת המס 2015 - כ- 917,770 ₪.

בעשותם כאמור, בכל אחת משנות המס 2011-2015, הנאשמים הכינו וקיימו, פנקסי חשבונות כוזבים במזיד ובכוונה להתחמק ממס הכנסה, בכך שרשמו בהם את החשבוניות הפיקטיביות, בסך 27,469,441 ₪. בעשותם כאמור באישום זה התחמקו הנאשמים מתשלום מס הכנסה. בעשותם כאמור, הנאשמים, בכל אחת משנות המס 2011-2015, השתמשו במרמה, עורמה ותחבולה במזיד ובכוונה להתחמק ממס הכנסה.

ת"פ 20765-02-20

19. על פי עובדות כתב האישום, נאשמת מס' 2 "חברת רוזדה", נרשמה כ"עוסק מורשה" על פי חוק מס ערך מוסף תשל"ו-1975 בתחום עבודות בניה ב 1/98. נאשם מס' 1 (הנאשם בתיק העיקרי) נרשם כמנהלה הרשום ברשם החברות של הנאשמת וכמנהלה הפעיל, מספטמבר 2005. על מנת להקטין את הכנסותיה החייבות במע"מ, ניכתה נאשמת 2, באמצעות נאשם 1, בדוחות התקופתיים שהגישה למע"מ לחודשים 10-12/05 מס תשומות, שלא כדין, בסכום 226,668 ₪, וזאת בלא שהיו בידיה חשבוניות מס המבססות את דרישת התשומות. הנאשמים ניכו מס תשומות בלי שיש להם לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק, במטרה להתחמק מתשלום מס תשומות.

תסקיר שירות המבחן

20. מתסקיר שירות המבחן מיום 13.9.20 עולה, כי הנאשם כבן 65, נשוי, ללא ילדים, מתגורר לבדו בפזורת תל ערב ואינו עובד. הוא מסר לקצינת המבחן שהוא סובל ממחלות רבות כמפורט בפסקה הראשונה בתסקיר שירות המבחן. הנאשם השלים 12 שנות לימוד ובגרות מלא, הוא סיפר כי היו לו ציונים גבוהים וכי הוא היה מקובל מבחינה

חברתית וללא בעיות משמעת והתנהגות. לאחר סיום לימודיו החל לעבוד כטבח וכמלצר בבתי מלון ובהמשך בעבודות בתחום החקלאות ומפעלים שונים. לדבריו, הוא התמיד במשך שנים בכל מקום עבודה, אולם עקב צמצומים הוא פוטר ונאלץ לחפש מקום עבודה אחר. עוד מסר, כי לפני כחמש שנים עבד כמנהל חברת "בבל המזרח והשקעות מסחר וייבוא בע"מ", אך בעקבות מעורבותו הפלילית בתיק, החברה נסגרה והוא אינו עובד מאז. לדבריו הוא מתקיים מקצבת המוסד לביטוח לאומי ומתאר קושי כלכלי ובריאותי.

21. משפחת מוצאו מונה זוג הורים נשואים ותשעה אחים בגילאי 40-65 כאשר הנאשם הוא הבכור. אביו, נפטר בשנת 2009 בהיותו בן 90, בעברו עבד בתחום החקלאות. אמו, נפטרה בשנת 2016, בהיותה בת 88, הייתה עקרת בית. הנאשם תיאר משפחה נורמטיבית, ללא מעורבות בפלילים, מלוכדת ותומכת. אשתו בת 54 תושבת השטחים, אינה עובדת ולפני כ- 6 שנים גורשה מהארץ, ומאז הם מתראים לעיתים רחוקות. לדבריו במשך השנים לא הצליחו להביא ילדים לעולם, דבר אשר גרם למשברים אך למרות זאת הוא תיאר זוגיות טובה ויציבה לצד געגועים לאשתו נוכח חיו הבודדים.

22. הנאשם מסר, כי החל לצרוך אלכוהול מגיל 21 ועד גיל 59 כאשר החל לשתות באירועים חברתיים. בהמשך הוא צרך אלכוהול לבדו, מה שגרם לו לתחושות רוגע. לפני כ- 6 שנים נגמל באופן עצמאי, וזאת נוכח מעורבות בפלילים.

23. ביחס לעבירות המיוחסות לו- הוא הכחיש את ביצוען. הוא שיתף כי בשנת 2007 מכר שלו פנה אליו בהצעה להחליף את מנהל חברת "בבל המזרח השקעות מסחר וייבוא בע"מ" העוסקת בעבודות בנייה. הנאשם הסכים ועבד כמנהל חברה משנת 2007 ועד סוף שנת 2014. לדבריו, ישנה שרשרת ניהול ואנשים אשר שלטו בחברה, ביצעו פעולות שונות שהוא לא היה מודע להם. לדבריו, לו היה יודע כי מדובר בעסקים לא מורשים, לא היה מסכים לנהל את החברה. הוא מתאר אנשים אלה כבעלי השפעה משמעותית עליו עם יכולת שליטה. הוא התקשה לבחון אלטרנטיבות להתמודדות בסיטואציה אליה נקלע בקשר מולם. בהקשר זה הוא הביע את פגיעתו, כעסו והוא מרגיש מרומה ומנוצל על ידם.

24. ביחס למעורבותו הפלילית, הוא הכחיש את ביצוע עבירות המס והכחיש כי הוא מכיר את המעורבים הנוספים בתיק. לדבריו, הוא הסכים להודות במיוחס לו על מנת לסיים עם ההליך הפלילי. עוד מסר כי הוא אדם ישר והגון ולא תופס עצמו כאדם מרמתי ועבריין. הוא מבין את הסיטואציה אליה נקלע, את המחירים שעלול לשלם ונראה טרוד ולחוץ מכך ומבקש שבעונש שיושת עליו יתחשבו במצבו הבריאותי, הנפשי והכלכלי.

25. אשר לגורמי הסיכון לעבריינות ולגורמי הסיכוי לשיקום- ציינה קצינת המבחן, כי מחד גיסא, מדובר באדם אשר נראה מבוגר מכפי גילו, חולה, חי לבדו במשך שנים, במהלך השיחה ענה תשובות ארוכות וברורות ושיתף פעולה, בהקשר לעבירות המיוחסות לו הוא הכחישן והביע כעס רב על הגוף החוקר. מצבו הבריאותי ירוד, במהלך שנות התבגרותו עבר למקומות מגורים רבים, נישא בגיל מאוחר ולא הצליח להקים משפחה עם ילדים. נראה, כי לאורך חייו הוא חי בדידות. במהלך השנים נהג לצרוך אלכוהול ברמה התמכרותית, כדי למלא חסכים רגשיים וקושי בהתמודדות עם תסכולים ועם מורכבות חיו. שירות המבחן התרשם מאדם מניפולטיבי, מנטייה שלו להדגיש צדדים חיוביים ומתפקדים באישיותו, ולטשטש דפוסי התנהגות מורכבים אשר הובילו להסתבכותו הפלילית. עוד התרשם שירות המבחן מחוסר

אותנטיות ביחס לרגשותיו ואופן התנהלות. נראה, כי על רקע בחסכים רגשיים הוא עלול במצבים מסוימים להתקשות ולעמוד בפני פיתוי לרווח כלכלי, להגמיש את גבולותיו ולפעול לצורך קידום מטרותיו וסיפוק צרכיו. עוד ציינה קצינת המבחן, כי יש להתחשב בחומרת המעשים המיוחסים לו, לקח שהוא אינו לוקח אחריות על ביצוע העבירות, מכחיש אותם ונוטה להאשים אחרים במצבו, ולכך שהוא אינו בשל לבחון את דפוסיו המכשילים ואת חלקו במצבו כיום.

26. מאידך גיסא התרשמה קצינת המבחן, כי מדובר באדם אשר גדל במשפחה נורמטיבית ושומרת חוק אשר תומכת בו. נראה, כי הצליח במהלך השנים להסתגל למסגרות השונות בחייו הן במישור הלימודי והן במישור התעסוקתי. עד כה נמנע ממעורבות בפלילים ומדובר במעורבות ראשונה בגיל המבוגר, ונראה כי ההליך המשפטי המתנהל נגדו מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות.

27. קצינת המבחן המליצה, בתחשב בכך שמדובר באדם מבוגר, חולה וללא עבר פלילי, לצד מאפייני אישיותו והתנהגותו, ואת עמדותיו של הנאשם אודות התנהלותו, הכחשת העבירות ואי לקיחת אחריות על מעשיו, להטיל עליו ענישה מוחשית של מאסר בפועל אשר תבהיר לו את חומרת מעשיו ותהווה גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו.

ראיות לעונש

28. מטעמו של הנאשם העיד לעונש מר מרק זיסמן, רואה חשבון של הנאשמת ונאשמת 6, אשר לדבריו טיפל בחברות אלה כל זמן שהיו פעילות. העד ציין, כי בחקירתו מסר לגבי הנאשם, כי היה בעל זכויות ומניות בנאשמת ואף דאג שיגיש את הדו"חות. העד הסביר, כי הנאשם לא ידע על איזה דו"חות הוא חתם, כך שלדעתו הוא לא הבין מהם הדו"חות שחתם עליהם, מהו דו"ח רווח, דו"ח הפסד. עוד העיד, כי אדם בשם דגמין היה בעל חברת מניות רוזדה, אשר הסתבכה עם רשות המיסים, ואישר כי אם אמר בחקירתו בשנת 2011 במס הכנסה כי דגמין העביר את שמה של החברה על שם אשתו כבעלים בחברה משום שדגמין בעצמו היה מסובך עם מס הכנסה, הרי שהדבר נכון. עוד אישר, כי מי שעבד מולו מאחורי הקלעים זה דגמין, ובספטמבר 2005 דגמין העביר את החברה על שם הנאשם. בנוסף, אישר שאמר בחקירתו כי זכר שדגמין עבד מולו גם בתקופה שהנאשם היה הבעלים, וציין כי אם אמר זאת וחתם על כך, אזי שאינו חותם סתם. לדבריו, דגמין שילם לו את סכום הכסף שהגיע לו על עבודתו בחברה. עוד ציין, שאינו זוכר מי יזם את העברת הבעלות לחברה לנאשם בשנת 2006.

29. בחקירתו הנגדית מסר, כי אינו יודע להגיד מה הייתה חלוקת העבודה בין מוחמד סולימאן ואחמד דגמין לבין הנאשם, אלא תפקידו כרואה חשבון לתת שירות ללקוחותיו במשרדו, וכי אינו רואה את המשרדים ואת העובדים שלהם. מביאים לו את החומר, והוא מגיש דו"חות לרשות המיסים. עוד אישר, כי הנאשם חתם על הדו"חות של הנאשמת. לסיום אישר, כי כפי שאמר בחקירתו במשטרה, האחריות לביצוע הנחיותיו וקבלתם הייתה של נאשם.

30. בחקירה החוזרת מסר שהסביר לנאשם מה צריך לעשות מבחינה חשבונאית.

טעונים לעונש

31. ב"כ המאשימה הדגישו את הערך החברתי שנפגע בגין עבירות המס, ערך השוויון בנטל המס, המהווה אבן יסוד במערכת אכיפת חוק תקינה. לא אחת נקבע בפסיקה, כי יש להתייחס אל עבירות המס בחומרה רבה על ידי השתת עונשים של מאסר בפועל, ולא רק סנקציות כספיות, וכי בעבירות אלה גובר הצורך בהרתעה מפני ביצוע, בשל הפגיעה הקשה שהן מסבות לאוצר המדינה. עבירות חמורות מסוג זה מהוות פגיעה בקופה הציבורית, הציבור אשר עומד בנטל מס כבד נאלץ לספוג את הנזקים הנגרמים על ידי אותם עבריינים, אשר במעשיהם מביאים ליצירת חוסר שוויון בנשיאת הנטל הציבורי החשוב.

32. אשר לנסיבות ביצוע העבירות- ציינו ב"כ המאשימה את הקשר אשר קשר הנאשם עם קבוצה עבריינית באמצעותה רכש 194 חשבוניות פיקטיביות בנסיבות מחמירות על שם 14 חברות קש, בסכום של כ- 27.5 מיליון ₪, כאשר סכום המע"מ בגין הוא כ- 4.6 מיליון ₪. העבירות בוצעו לאורך תקופה של 5 שנים. בנוסף, הנאשם ניכה את אותן חשבוניות בספרי החברה (הנאשמת) על אף שלא בוצעה כל עבודה בגין זאת על מנת להתחמק ממס. זאת ועוד, יוחסו לנאשם עבירות מרמה נוספות לפי חוק העונשין וקשירת קשר לביצוע פשע. השיטה עבדה כך שהנאשם רכש מהקבוצה את החשבוניות הפיקטיביות, בתמורה הוא העביר המחאות או העברות בנקאיות לחשבוניות של חברת הקש, ובסמוך להעברת התשלום כנגד החשבוניות הפיקטיביות, קיבל הנאשם חזרה לידי את הסכום ששולם בעבור החשבוניות במזומן בניכוי עמלה שנקבעה מראש בין הנאשם לקבוצה העבריינית. החשבוניות נרשמו בספרי הנהלת החשבוניות של הנאשמת בגין נוכה מס תשומות בניגוד לחוק, הכל במטרה להסתיר ולהקשות על גילוי העבירה. אשר על כן, ב"כ המאשימה עתרו למתחם ענישה הנע בין 25-50 חודשי מאסר בפועל ולמתחם קנס הנע בין 5% ל- 10% מהמחדל והפנו לפסיקה לתמיכה בטענותיהם.

33. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות- ב"כ המאשימה ציינו לקולה את הודאת הנאשם, את נטילת האחריות, את החיסכון בזמן שיפוטי יקר. אשר לעדותו של רואה החשבון זיסמן, טענו ב"כ המאשימה, כי הוא לא הוסיף דבר על עובדות כתב האישום המתוקן, כך שגם אם היו דמויות נוספות ואנשים נוספים המעורבים בפרשה, אשר לא ידוע מה תפקידם, הנאשם בסופו של יום הודה בעובדות כתב האישום המתוקן. הוא היה הבעלים הרשום ומנהלה הפעיל של הנאשמת כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן. לטענתו, לא היו ראיות נוספות להעמיד לדין מעורבים נוספים. לחומרה, לענין הסרת המחדל, הנאשם שילם רק 100,000 ₪ סכום המהווה רק 2% מתוך כל סכום המחדל. עוד לחומרה ציינו את האמור בתסקיר שירות המבחן השלילי לפיו הנאשם לא לקח אחריות למעשיו, הכחישם ונטה להאשים אחרים במצבו, על רקע חסכים רגשיים. כך שהמלצתו היתה להטיל עליו ענישה מוחשית, אשר תחדד עבורו את חומרת מעשיו את השלכותיהם.

34. בסופו של דבר, ובהתאם להסדר הטיעון, ביקשו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם 25 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט, צו המורה על העברת סכום של 100,000 ₪, מקופת בית המשפט והעברתו לטובת המדינה על חשבון החוב של הנאשמים אצל רשויות מס ערך מוסף. כמו כן בהתאם להסכמת הצדדים, כל רכוש נוסף אשר נתפס במסגרת הצו הזמני מיום 14.9.16, יחולט על ידי מדינת ישראל. כן ביחס לתיק שצורף הוסכם שיושת על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בחופף לכל עונש שיושת עליו.

35. ב"כ הנאשם טען ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כי מדובר באדם מבוגר בן 66, מצב בריאותו

לקוי, ללא רכוש, ונעדר עבר פלילי, וזאת אל מול המעורבים האחרים שהיו בעלי עבר פלילי.

36. ביחס לאחידות הענישה נטען, כי מכתב האישום המתוקן עולה שהנאשם ניהל את החברה יחד עם אחר, בניגוד לנאשמים האחרים, לכן המתחם בעניינו צריך להיות נמוך באופן משמעותי. הנאשם לקח אחריות, כי גם כאיש קש הוא אחראי לחלקו בביצוע העבירה, אבל האחר שהוא זה שמבין ויוזם כלל לא הועמד לדין, ולכן לא ניתן לטעון לגבי הנאשם בעניינו לעונש של מספר חודשי מאסר רבים. לדידו, האינטרס הציבורי צריך להוביל לכך שלא יקבע מתחם כלל, בשל טעמי אכיפה בררנית ושוויון. ב"כ הנאשם עתר להשית על הנאשם עונש של שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בחופף לכתב האישום שצורף, כאשר לדידו המתחם בנסיבות אלה, צריך להתחיל בשישה חודשי מאסר בעבודות שירות, ויש להשית על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם, או לחילופין, המתחם יחל ממאסר בפועל אך יושת על הנאשם עונש החורג מהמתחם.

37. אשר לשאלת הקנס, ציין ב"כ הנאשם כי מדובר בנאשם ללא רכוש, שהנסיעות לירושלים הכבידו עליו מאוד. אדם חולה שלא צבר כל רכוש, לא נהנה מכספי העבירה וקיבל משכורת של ₪ 4,000 כמנהל החברה.

38. הנאשם בדבריו האחרונים מסר כי אין לו עוד מה להוסיף על דברי בא כוחו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

39. בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

40. במקרה שלפני, הערך החברתי אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירות המס הוא השוויון בנשיאת נטל המס ומתן האפשרות למדינה לאכוף את דיני המס ולגבות מס אמת המהווים אבן יסוד במערכת אכיפת חוק תקינה. כאשר נישום מתחמק מתשלום מס, משמעות הדבר שקופת המדינה, אשר אחד המקורות מהם היא ניזונה הם תשלומי המס של אזרחים שומרי חוק, חסרה ונגרם לה נזק כלכלי כבד. דבר זה מוביל להטלת מעמסה כספית נוספת על כלל הציבור, גריעה מהקופה הציבורית המיועדת לטובת הכלל ופגיעה בערכי השוויון ובסדר החברתי, כך שנפגעת יכולתה של המדינה לספק שירותים ראויים לאזרח. מכאן, שהעלמת מיסים גורמת נזק כלכלי כבד למשק ולמדינה. בנוסף, במעשים הנוגעים לחשבונות פיקטיביות נפגעת לא רק הקופה הציבורית, אלא אף נפגע הסדר החברתי.

41. ברע"פ 977/13 משה אודיז נ' מדינת ישראל, (20.2.13), כב' השופט א' שוהם שב וחזר על ההלכה הפסוקה, לפיה יש להטיל על עברייני מס עונשי מאסר בפועל, וכן קנסות כספיים משמעותיים:

"בית משפט זה כבר קבע, לא אחת, כי עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה- בקופה הציבורית,

והעקיפה- בכיסו של כל אזרח, ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאת נטל המס (רע"פ 4684/12 גחלי נ' מדינת ישראל (14.6.2012); רע"פ 3434/09 הרפז נ' מדינת ישראל (30.4.2009); רע"פ 10699/07 קובן נ' מדינת ישראל (20.1.2008)). לאור הלכה זו הותוותה בפסיקה מדיניות הענישה, לפיה יש לגזור את דינם של עברייני המס תוך מתן הבכורה לשיקולי ההרתעה, ולהעדיף על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (רע"פ 674/13 ליטווק נ' מדינת ישראל (28.1.2013); רע"פ 9742/11 רייך נ' מדינת ישראל (20.2.2012); רע"פ 7310/10 חן נ' מדינת ישראל (3.11.2010)). עוד נקבע, כי בגין עבירות אלו, אין להסתפק, ככלל, בהשתת עונש מאסר, אשר ירוצה בעבודות שירות, אלא יש למצות את הדין עם העבריינים באמצעות הטלת עונש מאסר בפועל, המלווה בקנס כספי (רע"פ 5358/12 שוקרון נ' מדינת ישראל (10.7.2012); רע"פ 8581/11 סטיון נ' מדינת ישראל (30.11.2011); רע"פ 3137/04 חג'י נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 18.4.2004)).

42. ברע"פ 7851/13 חדר עודה נ' מדינת ישראל (3.9.15) שב וחזר כב' השופט ח' מלצר על ההלכה הפסוקה לפיה יש להטיל על עברייני מס עונשי מאסר בפועל וקנס כספי:

"...פסיקה עקבית מלמדת כי בעבירות שענינן הונאת רשויות המס, המגמה היא להחמיר בעונשם של אלו: "אשר שולחים את ידם בקופה הציבורית ופוגעים קשות בעקרון השוויון בנשיאה בנטל המס, ובעקיפין פוגעים גם במרקם החברתי בישראל" (ראו למשל: ע"פ 5783/12 גלם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.09.2014); רע"פ 6296/09 איקס איקס אקסלנט מזון אילת בע"מ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (09.08.2009)). הפועל היוצא מכך הוא שככלל, מדיניות הענישה הראויה בעבירות כגון אלו כוללת עונש מאסר בפועל, לצד הטלת קנס כספי..."

43. אשר לחומרת המעשים ונסיבותיהם, בית המשפט העליון עמד, לא אחת, על חומרתה הרבה של עבריינות כלכלית ועל פגיעתה הקשה במשק ובכלל הציבור, על אחת כמה וכמה ביחס לעבירות מס בהן גלום רכיב מרמה ואשר תכליתן העיקרית הינה התחמקות מתשלום מס. ברי גם, כי החומרה מתעצמת, מקום בו אלו מבוצעות באופן שיטתי ועל פני תקופה ממושכת ונוכח היקף המס שהועלם, כמו במקרה דנן.

44. ברע"פ 4584/15 משהור משאהרה נ' מדינת ישראל (6.7.15) התייחס כב' השופט א' שהם לחומרה המיוחדת של עבירות אלה בקובעו כך:

"ועוד יש להזכיר, בהקשר לכך, כי עבירות כלכליות, ובכללן עבירות המס, טומנות בחובן חומרה מיוחדת, המצדיקה ענישה מרתיעה במסגרתה מוקנה משקל נמוך לנסיבותיו האישיות של הנאשם: כשעסקין בעבירות מס ככלל, נפסק לא אחת, שיקולי ההרתעה גוברים על נסיבותיו האישיות של הנאשם, אף אם אינם מאיינים אותן, נוכח פגיעתה הקשה של עבריינות המס במשק, בכלכלה, במגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המסים, ואף בשל הקושי הרב שבחשיפתה, יש לנקוט ביד קשה בטיפול בעבירות אלה ולהעניק משקל מיוחד להיבט ההרתעתי של העבריינים, במסגרת שיקולי הענישה" (רע"פ 7135/10 חן נ' מדינת ישראל (3.11.2010); ראו גם עניין פלוני; ראו גם: רע"פ 7964/13 רובינשטיין נ' מדינת ישראל (31.12.2013)).

45. השיקול הנוסף בקביעת מתחם העונש ההולם הוא מדיניות הענישה הנוהגת. מעיון בפסיקת בתי המשפט עולה, כי בעבירות כלכליות המגמה היא להחמיר בענישה ולהטיל עונשי מאסר ממושכים, נוכח חומרת העבירות, הנזק שהן מסיבות לאוצר המדינה, קלות ביצוען, והקושי בחשיפתן. אסקור כעת בקצרה מספר פסקי דין וגזרי דין, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 254/06 קעדאן נ' מדינת ישראל (20.6.06), נדחתה בקשת רשות ערעור על חומרת עונש מאסר של 54 חודשים וקנס בסך 450,000 ש"ח בגין עבירות של הפצת חשבוניות פיקטיביות בסך של 28 מיליון ש"ח, בגין נוכה כמס תשומות סך של כ-4.3 מיליון ש"ח, בהן הורשע המערער על פי הודאתו.

ב. ברע"פ 1890/08 יגרמן נ' מדינת ישראל (28.10.08), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירות של הוצאת חשבוניות פיקטיביות והתחמק מתשלום מס בסך של כ-980,000 ₪. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם מ-24 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך של 150,000 ₪ לעונש של 30 חודשי מאסר בפועל במצטבר לעונש אותו ריצה הנאשם באותה עת ולקנס בסך של 300,000 ₪. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו.

ג. ברע"פ 5823/09 עיסאם בשיתי נ' מדינת ישראל (17.8.09), נדחה ערעור על גזר דין בגין עבירות על חוק מס ערך מוסף שעיקרן מכירת חשבוניות פיקטיביות. המערער הורשע במכירת חשבוניות פיקטיביות לחמש חברות שונות, על פני תקופה של שנתיים, בסך של כ-20 מיליון ₪, כשסכום המע"מ מתקרב ל-3 מיליון ₪. בית-המשפט המחוזי גזר על המבקש עונש של שמונה עשר חודשי מאסר בפועל; שמונה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים; וקנס בסך 80,000 ₪.

ד. ברע"פ 1544/11 עאהד נ' מדינת ישראל (7.3.11), נדחתה בקשת רשות ערעור ועונשם של המערערים, שאותו החמיר בית המשפט המחוזי ל-8 חודשי מאסר בפועל וקנס של 200,000 ₪, נותר על כנו. מדובר במי שהורשעו, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירות לפי החוק, ונקבע שהם קיבלו מאחר חשבוניות פיקטיביות במיליוני שקלים וניכו כנגדן מס תשומות.

ה. ברע"פ 7964/13 יוחנן רובינשטיין נ' מדינת ישראל (31.12.13), אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר קיבל חלקית את ערעור המערער, שהורשע בשורה ארוכה של עבירות לפי פקודת מס הכנסה וחוק מס ערך מוסף ונגזרו עליו 24 חודשי מאסר בפועל; מאסרים על-תנאי וקנס כספי בשיעור 80,000 ₪.

ו. ברע"פ 1717/14 יאיר ליזרוביץ' נ' מדינת ישראל (30.3.14), המערער הורשע עפ"י הודאתו בביצוע עבירות מס רבות לפי חוק מס ערך מוסף ובימ"ש שלום גזר עליו 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המאשימה וקבע כי הנאשם ירצה 30 חודשי מאסר. על כך הוגשה בר"ע. ביהמ"ש העליון דחה את הבר"ע וקבע, כי הנאשם ביצע עבירות מס חמורות כאשר הנאשם נטל חלק פעיל בביצוע עבירות אלו תוך מודעות מלאה למשמעות מעשיו. בנוסף העבירות בוצעו בנסיבות מחמירות בשל היקף הנזק שנגרם לקופת המדינה ומשך התקופה הארוכה במהלכה בוצעו העבירות.

ז. ברע"פ 3742/15 סלם נ' מדינת ישראל (10.6.15), בית המשפט העליון דחה את ערעור המערער על חומרת העונש וקבע, כי עונש של 20 חודשי מאסר הוא עונש ראוי בנסיבות התיק. מקרה זה עניינו עבירות של השתמטות מתשלום מס הכנסה, בסכום שעולה על 3.7 מיליון ₪, ובעבירות על פי חוק מע"מ בגין הוצאה חשבונית מס או מסמך הנחזה להיות חשבונית מס ושימוש באותן חשבוניות כאשר סכום מס העסקאות עמד על 250 אלף ₪, ולא כלל מס עסקאות נוסף, בסך העולה על חצי מיליון ₪. ואישום נוסף בגין הוצאת 17 חשבוניות פיקטיביות, בסכום העולה על 4.2 מיליון ₪ שמס התשומות בהן עומד על מעל 570 אלף ₪. המערער הורשע על יסוד הודאתו בבית משפט השלום, במסגרת הסדר טיעון, ונגזרו עליו 27 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דן בערעורו והמליץ לצדדים להעמיד את עונשו של המערער על 20 חודשים, וכך הוסכם.

ח. ברע"פ 8003/15 מלכה נ' מדינת ישראל (17.8.16), הורשע המערער לאחר ניהול הוכחות, בעבירות על פי חוק מע"מ, בכך שקיזז חשבוניות פיקטיביות בהיקף של מעל 113 מיליון ₪, כשסכום המס הנובע מהן הוא מעל 15 מיליון ₪, וכן בעבירות שיבוש מהלכי משפט. בית המשפט העליון דחה את הערעור והותיר את עונשו של המערער, 42 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים, על כנו. בתיק זה אושר מתחם שנע בין 3 לבין 5 שנות מאסר בפועל. יצוין כי המערער היה רואה חשבון במקצועו ונעדר עבר פלילי.

ט. ברע"פ 8471/16 מוראד ערמין נ' מדינת ישראל (15.10.16) המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות ב- 23 עבירות של ניכוי תשומות תוך שימוש בחשבוניות כוזבות לפי סעיף 117(ב)(5) ביחד עם סעיף 117(ב)(2) וסעיף 17(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף. זאת בגין רישום 23 חשבוניות פיקטיביות בספרי הנהלת חשבונות בסך כולל של 4.2 מיליון ₪ כדי להקטין את חבות המס של החברה בסכום כולל של 549,392 ₪. בית משפט השלום השית עליו עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס. בית המשפט המחוזי קיבל חלקית את הערעור והפחית את עונשו ל- 16 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הבקשה למתן רשות ערעור.

י. עפ"ג (מחוזי תל אביב) 45779-11-11 טישלר נ' מדינת ישראל (1.2.12), ערעור על חומרת העונש. המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון בהוצאה של חשבוניות פיקטיביות וניכויין, כשסכום המס הוא מעל 7 מיליון ₪. בית המשפט המחוזי התערב בעונשו של המערער והפחיתו ל- 48 חודשי מאסר בפועל, חלף 55 חודשים, בשל עקרון אחידות בענישה (בינו לבין נאשם אחר בפרשה). יתר רכיבי העונש, וביניהם קנס בסך 300,000 ₪, נותרו על כנם.

יא. בעפ"ג (מח' ת"א) 24941-01-11 קרעין נ' מדינת ישראל (14.3.11), התקבל ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע 19 עבירות של הוצאת חשבוניות פיקטיביות. מדובר בחשבוניות על סך של למעלה מ- 4 מיליון ₪, כאשר סכום המס הנובע מהן הוא כ- 630,000 ₪. בית המשפט המחוזי הפחית את עונשו של הנאשם מ- 15 חודשי מאסר בפועל ל- 9 חודשים. סכום הקנס נותר בסך של 50,000 ₪.

יב. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 39990-02-15 מודן נ' מדינת ישראל (12.5.15) התקבל ערעור המדינה על קולת העונש. הנאשם הורשע בשלוש עבירות של ניהול פנקסי חשבונות כוזבים ו- 37 עבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין. סכום כל החשבוניות מסתכם בסך של 8,385,348 ₪ וסכום המס שנכסה בגין מסתכם בסך של 1,464,379 ₪. באישום נוסף הוציא חשבוניות פיקטיביות בסך 5,836,663 ₪ וסכום המס שנכסה בגין הוא 1,120,384 ₪. באישום נוסף קיבל

חשבוניות פיקטיביות בסך 2,106,279 ₪ וסכום המס שנוכה בגין הוא 282,659 ₪. כמו כן, הואשם בקניה וקבלה של חשבוניות פיקטיביות בסכום של 61,336 ₪. הנאשם לא הסיר את המחדל. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של הנאשם וגזר על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל, תחת 21 חודשי מאסר אשר הוטלו בבית משפט השלום, וקנס בסך 100,000 ₪.

46. אשר לנסיבות ביצוע העבירות ביחס לנאשמים - מהאישום הראשון עולה, כי הנאשמים קשרו קשר עם קבוצה עבריינית אשר הקימה חברות קש על שמן הופצו החשבוניות הפיקטיביות (מסמכים הנחזים לחשבוניות מס שהוצאו כדין), באמצעות אדם אחר ובהנחייתו, מבלי שבוצעה עסקה בהתאם לנחזה בחשבוניות הפיקטיביות. החשבוניות הופצו לבעלי חברות שונות תמורת תשלום. הנאשם קשר קשר עם הקבוצה להוצאת 194 חשבוניות פיקטיביות על שם 14 חברות קש שונות, בסכום כולל של 27,469,441 ₪ בהנחיית הנאשמים, המע"מ הגלום בהן היה בסכום של 4,669,805 ₪. את החשבוניות קיבלו הנאשמים לידיהם ורשמו אותן בספרי הנהלת חשבונות של הנאשמת על מנת שישמשו בסיס להתחמקות ממע"מ וממס הכנסה. כאשר הנאשם קיבל את החשבוניות הפיקטיביות, ועל מנת להקשות על גילוי העבירות הוא העביר תשלום כנגדן בהעברה בנקאית לאותן חברות פיקטיביות או באמצעות המחאות לפקודת מתן חברות קש מהם הוזמנו החשבוניות. בסמוך להעברת התשלום, הוא קיבל בחזרה לידיה את הסכום ששולם עבור החשבוניות במזומן בניכוי עמלה שנקבעה בין הצדדים. על אף שבפועל הכספים חזרו לידיהם, הנאשמים רשמו בכזב בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת את התשלומים. למעשה הנאשם ניכה את תשומותיו בגין אותן חשבוניות פיקטיביות בפני רשויות המס. בהסתמך על אותן חשבוניות פיקטיביות, השתמטו הנאשמים ממס הכנסה באישום השני בשנים 2011-2015 והכל במרמה ותחבולה. עוד יש לציין, כי לנאשם מיוחסת עבירת מס נוספת על פי סעיף 117(ב)(5) לחוק כעולה מהתיק המצורף.

47. עוד יש לתת את הדעת לכך שהעבירות בוצעו במשך מספר שנים, בשיטתיות, בתחכום ובתכנון מוקדם לשם הסוואת העבירות והסתרת מעורבותם הפלילית. כך שהתחמקו מתשלומי סכומי מס גבוהים. כמות העבירות שבוצעה היא רבה. עבירות שבוצעו לאורך זמן רב ובתחכום רב. סכומי המס שלא דווחו הם משמעותיים והמחדל יוסר באופן חלקי בעקבות החלטה על קיזוז סכום ההפקדה בסך 100,000 ₪ על חשבון החוב. הנאשמים הסבו נזק כלכלי משמעותי לקופת המדינה כתוצאה מהעלמת המס במשך תקופת זמן שאינה קצרה והסוואת פעילותו מעיני הרשויות.

48. אשר למידת הפגיעה בערכים המוגנים - אני סבורה כי קיימת פגיעה ניכרת ומשמעותית, ברמה בינונית-גבוהה, נוכח סכומי הכסף שבהם עסקינן, התמשכות העבירות על פני מספר שנים, ריבוי העבירות, ביצוע המעשים ביחד עם מעורבים נוספים, תכנון מוקדם ותחכום. לכך יש להוסיף את התכנון, התחכום הרב וכן ביצוע מעשים אקטיביים על מנת להסוות את הפעילות העבריינית, שהקשו על הגילוי. כל אלה מגבירים את עצמת הפגיעה בערכים המוגנים ומהווים נדבך משמעותי לחומרה. נוסף על כך, חברתו של הנאשם לאחרים לצורך ביצוע העבירות מעצימה את הפגיעה באותם ערכים. גם בהפצת החשבוניות הפיקטיביות קיימת חומרה יתרה, מאחר שבפועל הוציא הנאשם ניירות שאין מאחוריהם דבר, והם אינם משקפים את העבודה של אותן חברות, ככל שהייתה כזו. לזאת יש להוסיף את הקלות בביצוע העבירות והקושי באיתורן, כמו גם המשאבים שהושקעו בחקירתן. מנגד, לנאשם שותפים רבים, שחלקם לא הועמדו לדין, ומקומו בקשר הוא במדרג נמוך, שכן מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי האחר הוא היוזם והפועל מאחורי הקלעים.

49. לעניין הקנס, המדיניות הנוהגת היא הטלת קנס מכביד ומשמעותי על עברייני מס. אולם, בהתאם לסעיף 40'ח

לחוק העונשין, בקביעת גובה הקנס, יש להתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם. יחד עם זאת, יש להתחשב בכלל שנקבע ברע"פ 977/13 משה אודיז נ' מדינת ישראל, (20.2.13), לפיו בעבירות מס, מצב כלכלי קשה של נאשם, איננו יכול להוות שיקול מספיק להקלה בעונש (פסקה 8 לפסק הדין). לצד זאת, התחשבתי בקביעת גובה הקנס של הנאשם, בכך שהוא אינו עובד, ומקבל קצבה מביטוח לאומי בשל מצבו הרפואי הלא פשוט.

50. בנסיבות אלה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין 15 ל-40 חודשי מאסר בפועל, שלצדם קנס שנע בין 20,000 ₪ ועד 200,000 ₪.

51. בנסיבות העניין, לא ראיתי לסטות לקולה מן המתחם שנקבע משיקולי שיקום, ולא מצאתי הצדקה לסטות לחומרה, משיקולי הגנה על שלום הציבור. כמו כן, לא מצאתי לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי הגנה מן הצדק, שכן טענות אלה קיבלו מענה בהתחשב בחלקו של הנאשם בביצוע העבירה, וקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם. טענותיו של ב"כ הנאשם בדבר אי העמדה לדין של האחר למרות ראיות שהצטברו נגדו, לא הוכחו בעדותו של מר זיסמן, וחזקת התקינות המנהלית עומדת למאשימה, אשר מסרה כי לא היו די ראיות להעמידו לדין.

העונש המתאים

52. בבואי לשקול את העונש המתאים לנאשם אשקול בין היתר את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה אשר מפורטות בסעיף 40א לחוק העונשין.

53. לקולה אתחשב במצבו המשפחתי של הנאשם ונסיבות חייו הקשות העולות מתסקיר שירות מבחן, הנאשם סובל מבעיות בריאותיות רבות, לנאשם קשיים כלכליים רבים והוא מתקיים מקצבת ביטוח לאומי, הנאשם מבוגר, נשוי לתושבת האיזור אותה הוא פוגש לעיתים רחוקות, ולא נולדו לו ילדים, הוא חי לבד, ונעדר עבר פלילי וזו לו מעורבותו הראשונה בפלילים. כמו כן, ההליך המתנהל נגדו מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו. עוד התחשבתי בכך שהנאשם הודה במעשים המיוחסים לו וחסך זמן שיפוטי יקר, שכן מדובר בתיק מורכב מאוד, עם מאות עדים. עוד שקלתי את דבריו של ב"כ הנאשם לפיהם קיימים מעורבים בפרשה אשר חלקם באירוע לא היה זניח, ואף היה משמעותי יותר מחלקו של הנאשם, אשר כלל לא הועמדו לדין, אולם המאשימה הביאה הסבר לאי הגשת כתב האישום נגדם בשל כך שלא היו מספיק ראיות להעמידם לדין. כמו כן, התחשבתי בחלוף הזמן מעת ביצוע העבירה ועד למתן גזר הדין, כשש שנים מיום ביצוע העבירה האחרונה.

54. לחומרה אשקול, כי מתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם צמצם מאחריותו, הכחיש את ביצוען של העבירות והטיל את האחריות על אחרים בחברה אותה ניהל. כמו כן, אני רואה להתחשב בכך שהמחדלים בהם עסקינן לא הוסרו, אך הכספים שיחולטו במסגרת ההליך יסייעו בהסרה חלקית של המחדל. עוד התחשבתי בהמלצת שירות מבחן לפיה יש להטיל על הנאשם ענישה מוחשית ומציבת גבולות.

הרתעת הרבים והרתעת היחיד

55. עוד יש ליתן דגש לצורך בהרתעת הנאשם והרבים כפי שפסק בית המשפט העליון ברע"פ 254/06 רומל קעדאן נ' מדינת ישראל (ניתן 20.06.06):

"לא אחת פסק בית משפט זה, כי יש לנקוט מדיניות ענישה מחמירה בכל הנוגע לעבירות מס ככגון אלה שבהן הורשע המבקש, בשל פגיעתן הרעה בחיי הכלכלה והשלכותיהן החברתיות המזיקות (ראו ע"פ 624/80 חב' וייס ארנסט בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד לה (3) 211; ע"פ 6474/03 מלכה נ' מדינת ישראל (לא פורסם)). ההחמרה בענישה על עבירות מס נועדה בראש ובראשונה לשמש כאמצעי הרתעתי כלפי כולי עלמא מפני ביצוע עבירות אלו בעתיד. כמו-כן, מטרתה לבטא את הגמול ההולם על הנזק הרב שמסיבות העבירות האמורות לקופת הציבור...בית משפט זה פסק לא פעם, כי בעבירות כלכליות, גובר משקלו של השיקול ההרתעתי על משקלן של נסיבותיו האישיות, ובכללן מצבו הכלכלי של האדם שדינו נגזר".

אחידות הענישה

56. שיקול משמעותי לענישה במקרה דנן נוגע לעקרון האחידות בענישה. כפי שקבע כב' השופט י' דנציגר בע"פ 5769/14 אלרואי נ' מדינת ישראל (20.9.15) עקרון האחידות בענישה הינו עקרון יסוד במשפט הפלילי:

"עקרון זה מורה כי יש להחיל שיקולי ענישה דומים על מי שביצעו עבירות דומות במהותן, בנסיבות דומות, ושהינם בעלי נסיבות אישיות דומות. כאשר מדובר בנאשמים שונים המורשעים בגדרה של אותה פרשה, עקרון זה מקבל משנה תוקף. במצב דברים זה מצדד עקרון אחידות הענישה בהטלת עונשים דומים על מי שביצעו מעשים דומים וכן בשמירה על יחס של שקילות בין מבצעייהם של מעשים הנבדלים זה מזה במניינם, חומרתם או בנסיבותיו האישיות של המבצע".

57. במסגרת פרשה זו, הוגש כתב אישום בבית המשפט המחוזי בירושלים כנגד 36 נאשמים שונים, והוטלו על נאשמים עונשים שונים בהתאם לרף החומרה בה הורשעו. שיקול אחידות הענישה מוליך למסקנה שאין לחרוג לחומרה בעונש שמוטל על הנאשם מרמת הענישה שנפסקה במקרים דומים בפרשה זו, וזאת אף שבחלק מן התיקים בפרשה גזרי הדין נתקבלו כתוצאה מהצגת הסדר טיעון. כל זאת בכפוף לחלקו השונה של כל אחד מהנאשמים בפרשה, ותוך הבחנה בין הנסיבות המיוחדות של כל מקרה ומקרה, כאשר הענישה הינה לעולם אינדיבידואלית.

58. עיון בגזרי-הדין שניתנו בפרשה זו מעלה, כי הושתו על נאשמים 1-6 במסגרת ת"פ 47762-03-15 עונשים שונים וחמורים של מספר שנות מאסר במסגרת הסדרי טיעון חלקם סגורים. שם מדובר במי שנמצאים במדרג הגבוהה של הקשר, חלקם פעלו כאנשי הכספים של הקבוצה בבנקים השונים. נאשם 4 פיקח על פעילות הקבוצה ועל לקוחות חדשים וחלקם פעלו כראשי צוותים בקבוצה והמוציאים לפועל של הפעילות העבריינית כולה.

59. אף עיון בגזרי הדין במסגרת ת"פ 47872-03-15 מעלה כי נאשמים 1-2 פעלו עם הקבוצה בצוותא חדא לצורך השגת מטרתם המשותפת באופן הבא כך שנאשם 2 פיקח על פעילות הקבוצה ועל לקוחות חדשים וביצעו רישום של פעילות הקבוצה. נאשם 1 פעל בהנחיית אוסאמה וחברי הקבוצה לאיתור וגיוס אנשים, לצורך רישומם כמנהלים או כבעלי מניות בחברות הקש ואחרות ברשם החברות. על נאשמים אלה הושתו עונשים חמורים בהתאם למעשיהם.

60. עיון בגזר דינו של עאמר אבו רמילה מלמד שהוא פעל כחלק מראשי צוותים בקבוצה המוציאים לפועל של הפעילות העבריינית כולה היה חמור בהתאם לחלקו בפרשה (ר' ת"פ 45183-03-15).
61. בת"פ 1909-01-17 בבית המשפט השלום בירושלים בית המכס ומע"מ ירושלים נ' עבד, הורשע הנאשם על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכך שלא עשה את המוטל עליו לעניין רישומיו וכן ב- 31 עבירות של הוצאת חשבוניות מס מבלי שהיה זכאי לעשות כן כאשר סכום העסקאות הכולל הוא 5,536,538 ₪ והמס הכלול בהן הוא 981,324 ₪. בית השפט השית על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר, מאסר מותנה וקנס בסכום של 10,000 ₪.
62. בת"פ 10017-07-19 בבית המשפט השלום פתח תקווה מדינת ישראל נ' שלמה עינב, הורשע הנאשם על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של מי שפעל במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו. הוא נרשם כבעלי חברת "ריילוקס בע"מ" ובמשך תשעה חודשים היה שכיר של הקבוצה על ידי חתימת שורה של מסמכים הקשורים בחברה, הוציא חשבוניות על שם החברה, קיבל שיקיים מידי הלקוחות והרוויח מכך שכר חודשי בסכום של 6,000 ₪. תשלום המס הנובע מחשבוניות אלה הוא 2.6 מיליון ₪. על הנאשם הושת עונש של תשעה חודשי מאסר בפועל אשר ירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בסכום של 5,000 ₪.
63. בתיק העיקרי ת"פ 34637-09-16, נדונו לפניי נאשם 1 לעונש של 14 חודשי מאסר וקנס בסך 20,000 ₪ בשל קשירת קשר עם הקבוצה להוצאת 44 חשבוניות פיקטיביות על שם 6 חברות קש שונות, בסכום כולל של 6,520,221 ₪, המע"מ הגלום בהן היה בסכום של 993,762 ₪. בהסתמך על אותן חשבוניות פיקטיביות, השתמט הנאשם ממס הכנסה בשנים 2013 ו-2015 והכל במרמה ותחבולה. עוד הורשע בקיזוזן של חשבוניות מס אוטונומיה (שטחים) בסכום של 3,150,892 ₪ כאשר המס הכלול הוא 457,822 ₪. נאשם 7 נדון לעונש של 24 חודשי מאסר וקנס בסך 30,000 ₪, שם דובר על 227 חשבוניות פיקטיביות בסכום כולל של 31,608,581 ₪, כאשר סכום המס הגלום בו הוא 4,821,648 ₪, אשר נרשמו בספרי הנהלת החשבונות לצורך התחמקות מתשלום מע"מ ומס הכנסה. נאשם 5 נדון לעונש של 20 חודשי מאסר וקנס בסך 30,000 ₪, שם דובר על 105 חשבוניות פיקטיביות בסכום כולל של 14,408,123 ₪ כאשר המע"מ הגלום בהן היה בסכום של 2,449,381 ₪.
64. על כן, כתב האישום דן הוא אחד מכתבי האישום שהוגשו במספר בתי משפט בגין פרשה זו, חלקם משמעות פחות מחלקם של המעורבים העיקריים שנדונו בבית המשפט המחוזי בירושלים, מנגד, הסכומים בהם מדובר בעניינם גבוהים יותר מהעבירות שנדונו בבית משפט השלום וכן מספר העבירות רב יותר, ולכן בשל עיקרון אחידות הענישה יש לקבוע את עונשם באופן ייחסי לעונשים שנתנו במסגרת פרשה זו.
65. באיזון בין כלל השיקולים לקולה ולחומרה והנסיבות שפורטו, ובהתחשב בהלכה לפיה בעבירות כלכליות גובר משקלם של האינטרס הציבורי שבהחמרה בענישה ושל שיקולי ההרתעה, על-פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכן לנוכח העובדה כי המחדלים לא הוסרו במלואם, וכן העובדה שמדובר בריבוי עבירות ובסכום השתמטות משמעותי, אני סבורה כי יש מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר בשליש התחתון של המתחם, זאת בהתחשב בהודאתו ובכך שחסך זמן שיפוטי משמעותי ביותר, שכן מדובר בתיק בו מאות עדים ומסמכים ובהתחשב בגלו המבוגר, עברו הנקי, ומצבו הרפואי הלא הפשוט. כמו כן, מצאתי להטיל על הנאשם מאסרים על תנאי וקנסות, שיהלמו את חומרת העבירות בהן

הורשע, ויהוו הרתעה הולמת עבורם בפרט ועבור ציבור הנישומים בכללותו.

66. אשר על כן החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים כדלהלן:

א. 18 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו.

ב. אשר לתיק המצורף ת"פ 20765-02-20, החלטתי לאמץ את הסדר הטיעון, ועל כן אני מטילה על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בחופף לעונש המאסר שהושת בתיק העיקרי. מכאן, שהנאשם ירצה סך הכל 18 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.

ג. 9 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע או עבירת מרמה מסוג פשע או כל עבירה לפי פקודת מס הכנסה או חוק מס ערך מוסף מסוג פשע.

ד. 3 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על עבירה של קשירת קשר לביצוע עוון או עבירת מרמה מסוג עוון או כל עבירה לפי פקודת מס הכנסה או חוק מס ערך מוסף מסוג עוון.

ה. קנס בסך 25,000 ₪ או שישה חודשי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב-50 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 15.2.22 ובכל 15 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו או במלאו תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

ו. ניתן צו המורה על העברת סכום של 100,000 ₪, שהופקד בקופת בית המשפט בתיק מ"י 53440-02-15 לטובת המדינה על חשבון החוב של הנאשמים אצל רשויות מס ערך מוסף. כמו כן בהתאם להסכמת הצדדים ניתן צו, כי כל רכוש נוסף אשר נתפס במסגרת הצו הזמני מיום 14.9.16, יחולט על ידי מדינת ישראל ויועבר לרשות המיסים.

67. לאור סכומי הקנס שנפסקו לנאשם ומאחר שמדובר בחברה שאינה פעילה, ניתן קנס סמלי לנאשמת בסך 2,000 ₪.

המזכירות תשלח את העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"א, 06 ינואר 2021, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.